

To morsomme Viser.

1. Per Infanterist og Olea Koflepige.

Mel.: Nu tror jag det kan være lidt

Per: Åa skal jø ta i Kørja med?

Olea: Ja tak, vil du ta i a'.

Jø bur forresten tet herved

I Huset her ved Si'a.

Saa tak for Hjølpa,

Per:

„Vent lidt!“

Olea: „Nei, hører du Madamen,

Hu roper paa mig naa.“

Per:

„Åa Skidt!

Rom lad os snakke sammen.“

Per: „Du er ei vakkert jente du!“
Ølea: „Aa ja, jø er'nte ille.“
Per: „Jø vil nok gjerne ha' dig du,
Hvis at du bare ville.“
Ølea. „Jø mener du er gøelenjet.“
Per: „Aa si' inte det saa braat du,
Du kan s'gu tru, han er'nte let
Den Friern du har saat, du.

Jø er naa en Infanterist,
En rigtig Ven af Jenter,
Har engang prylt en Kontorist,
En Smed og fem Studenter;
Og fuld, de er naa aldrig jeg —
Naar ei jø har i Hue.
Jø banner paa aa holde dig
Saa fin som noa Frue.

Hortryllendes naar jø ser dig,
Mit Vet du reint forgaard mæ.
Og tenk! og saa slig Gut som mig,
Med denna Underforma:
Og Penger har je sjukt som Gras,
Jø sparer ei en Sjelling:
Du skal se ut a' bare Stas,
Som du var paa Udstilling.“

Ølea: „Aa store Ord og Fleksedt
Staar aldrig fast i Strupa;
Men jø, jø har nok Fri'rer set,
Som har været ligesaa glupa,
Svo Støller vil mæ ha' til Ven,
Ja, jø har nok aa ta' a',
Sidst var her en Skomagersvend
Som bur i Lafsegata.“

Per: „Aa er vel en Skomakerklat
Imot vors Militære?
Saa snart vi vil saa faar vi rat
Hvem Jente det skal være.
Det harn'te Fare maa du tru,
For her for no'en Uger,
Jø kunde saat ei Sjømfrau,
Ja, ei som Maskin bruger.

„Og vil du ha' mæ, skal du se
Eidi Formue jø eier;
Jeg har ei diger Kasse mæ,
Saa mange valre Greier,

Jæ har en Sang om en Soldat,
Som morsk ved Sedan fælta,
Og saa han Arntzens Apparat
Som er saa godt mod Gigta".

Olea: „Jæ er naa heller ingen Fant,
Det kan du altids skjonne:
Jæ har en Hat, som er galant,
Mæ' Sløifer blaa og grønne:
Ei Salmebok jæ fil iffor,
Denti dem fil inført a',
Og den er like pen og stor,
For jæ har ikke rørta".

Jæ har ei Brøstnaal, som er fin,
Den ser ut som et Hjerte.
Han Tosten, som var Kjær'sten min,
Ifvor mig den forærete.
Ei Bok jæ ossaa fil iffor
Uta den samme Tosten,
Om „Rocamboles sidste Ord",
Som sto' i „Morraposten".

Per: „Wil du mig ha', min Olea?"
Olea: „Ja Per, mæ' største Glæ'e!"

Per: „Aa, Olea, jæ er saa gla,
Jæ ka'nte gaa af Stede!"
Olea: „Men Per, naar skal vort Brælop staa?"
Per: „Vi har jo for vors Dia.
Det er'nte vært aa nævne naa,
Det er jo tidsnok sia."

2. Om den svenske Konstabel, der frøb ind i en Kanon.

Nu vil jeg indvie jer i
Historien om en Person:
::: Om en Konstabel fra Sverige,
Som skjød sig med en Kanon. :::

Han var lidt hidsig i Blodet,
Forresten god og reel,
::: Nu havde han sat sig i Ho'det,
At han vilde slaa sig ihjel. :::

Han tömte sin Brændevisflaske
Og smed den op paa en Bastion,
::: Saa krob han med Sabel og Taske
Paa Hovedet i en Kanon. :::

Cigaren han havde i Munden
Som Lunte den tjene jo kan;
::: Men da han var kommen til Bunden,
Saa fænged Kanonen an. :::

Sine Knebels- og Bakkenerter
Sved først den arme Rad,
::: Og derpaa i Tufinde Parter
Konstabelen splittedes ad. :::

Hans Nøje den fandt man ved Skagen,
Hans Dine og Øren i Lund,
::: Et veldigt Stykke af Vagen
Neddumpet i Øresund. :::

I Malmø man det observerte,
Det valte stor Sensation;
::: Til Staden man telegraferte:
En Seller af ny Konstruktion." :::

De Allieredes Marine
Et mere behøve man vil,
::: Det er Lord Kochrane's Maskine,
Som styrer ad Kronstad til. :::

Og Buxerne, Kappen og Rjolen
De spredtes til Lands og til Vands,
::: En Buksknap fandt man i Polen,
Men den var vist ikke hans. :::

Og Folk paa Stedet beretter,
Og det bør mærkes især.
::: Han døde først Dagen derefter
Af Mangel paa Luft og Ernær. :::

Det stod i et Blad kaldet "Tiden",
Med Sandheden nøgen og ren,
::: Men da det er længe siden,
Saa kan ikke det hele er Logn. :::

Pris 10 Øre.

No. 4 — 97.

Tilkjøbs i Bilestrædet 7, 2den Etage, Kristiania.
S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri.